

ad huc et filii eius miseriam. Et
ambulantes eis in hemo per tres di-
es inuenerunt cellam ibi erat quidam
senex abbas cum duobus discipulis
suis. Et dum pulsarent insit ad eos
vnu de discipulis suis dicens. Qui
estis? quid queritis? responderunt ei.
De labore sumus. et volumus bndi-
ci a te et audire ubi mandata ei
ille senex dicens. Discedite vos. quia
michi non vacat. dicit ei. Rogamus
te suscipe nos in cella tua ut re-
pausemus modice. quia de gaudi la-
bore sumus. Et iterum mandat eis.
Discedite hinc. Ut quid ambula-
tis sicut vagi per hemo et non re-
detis in cellas vestras. Et ipse repe-
runt supplicare dicens. Vespere
et ne a feris miseriam. suscipe
nos hac nocte tuam. Quia aliqui
precepit abbas ille discipulo suo
dicens. Duc eos in stabulum. Et
vespere facta. rogabant dicens.
Lumen nobis modicum prestet ut ui-
deamus ubi iace debeamus. Et non
eis recessit. Post modicum uero pe-
tebant dicens. prope deum ut modi-
cum aque nobis det. Tunc vnus ex
discipulis eius misericordia duc-
tus. absconse abbatis suo dixit ei.
Rogo nos ut nesciat abbas me-
us. De anona mea modicum pa-
nis do nobis et aquam. manserunt
sic tota nocte illa in terra.
Mane autem facta dixit angelus ad
vnu de discipulis eius. Rogo do-
minum abbate ut det nobis or-
torem. et hemo quid referre ei. Au-
diens hoc abbas ille quia aliquid
acceptum erat ab eis. mox descen-
dit. et obtulit ei angelus ille
cathinam que sustulerat ab illo
vno facta. Et accepto reclusit se.
et precepit illis ut ambularent.
Videns autem hoc factus ille qui eum

152
comitabat. et nesciens quia angelus
esset. indignatus est et dixit ei. Recede
de a me. non ultro iam tecum progre-
diam. Ecce quanta fecisti. Tu homini
illi tam bono et sancto. qui non solum
tanta caritate et gratia suscepit
cathinam rapistam. et filium eius in-
terfecisti. et ista homini pessimo
qui deum non timet. nec animum con-
spicit sui ponit. nec alicui misere-
ri dei dedit eum. respondit angelus
et dixit ei. Respondet tu rogasti de-
um ut ostendat tibi iudicia sua. Et
missus sum monstrare tibi. Ca-
thinam illo que de viro sancto sustu-
li non erat de viro bono. et non
decebat ut videretur tam bonus factus
et bonus in cella sua aliquid de
malo habet. sed quod erat de ma-
lo venit ad malum. ut addat ei
in ruinam. filium autem eius non misere-
ci. quia si eum non miserecisssem. in hanc
nocte ipse preem suum occidisset.
Audiens hoc factus ille. recedit in fa-
ctio sua ante pedes eius. cognos-
cens quia angelus domini esset. Qui sta-
tim recessit ab eo. At ille cog-
nit quia iusta sunt iudicia dei.
Erat quidam secularis homo
vnicuius filiam puellam. Ipse
vero conuerti cupiens comedauit.
eam cum darent panti suo. et abiit ad
monasterium quod erat longe de ci-
tate triginta duo miliaria. Et
ingressus proficiebat omne opus
monasterii. ita ut abbas eius adphi-
eum quod ceteros qui in monasterio erant
diligenter. eo quia fidelis esset et obe-
diens. Contigit autem post aliquot
tempus ut recordaretur caritatem filie
sue. et cepit contristari atque
affligi in se. Et cum per multos
dies hoc faceret. vidit eum abbas
eius turbulatum et dixit ei. Quod

habetis fr̄ q̄ sic tristis ambulat.
Dicit michi. et deus qui consolatur om̄s
dat tibi auxilium. Tunc ille p̄ ad ēs
cū lacrimis ad pedes eius dixit. ha-
beo unū filiū in ciuitate quē reliq̄
puellū. et recordatus affligor p̄
eū. Et noluit indicare ei q̄ puell-
la eēt. Abbas uō eius ignorans
cūm. et nolens eū amittē q̄ nece-
sarius eāt mōstero dicit ei. Si di-
ligis eū vade et adduc eū huc et
sit tecū. Et abiens adduxit eā et
dicebat marina. Et nūciat ei no-
mē. et uocauit eā marinū. Et de-
dit eā ad discendas lras mē mōs-
terū et erat cū eis nullusq̄ agno-
uit de fr̄ibz q̄ puella eēt. sed uo-
cabat eā om̄s marinū. Et dum
eēt aīozū quatuordecim cepit eā
p̄r suus dōrē uiam dñi et dicebat
ei. Vide filia ne ullus agnoscat
mysteriū tuū usq̄ in finē tuū. et
solllicita sis ab insidijs diaboli ne
seducaris ab eo. et istud sc̄m mōs-
terū videat p̄ uos solū i cōspicu
xpi. et sc̄m angelozū eius. ne cū
impis eā dāpnationē accipi-
am. Et alia multa docebat eā
p̄ singulos dies et de regno celo-
rū. Dū autē sc̄m fuisset aīozū de-
cē et septē defunctus ē p̄r eius.
Remāsit autē hec sola in cella pa-
tris sui. et eāt obediēs om̄ibus
in mōstero ita ut abbatē suo et
ab om̄ibus diligeret. habebat autē
mōstериū par bou. et curruū
et vicinū hēbat mare ubi erat
emporū. et ibant mōchi et affe-
bant que nācia erant mōstero.
Una uō die dicit abbas eius. fr̄
marine. quāe et tu nō vadis cū
fr̄ibz et adiunas eos. Que r̄n-
dit. iussisti p̄r. Erat autē i ipso
emporio pondociū. Cepit igit
fr̄ marine sepe p̄ge cū cūro et

vita Marina
Monachi
refert in aply

si fiebat tardius ad reuertendū ma-
nebat in ipso pondocio cū cōtio mō-
chis. Contigit autē p̄ insidias in-
fidias inimici ut ponder ille ha-
beret filia vni genē. ad quā ingres-
sus miles cōcubuit cū ea. et cōce-
pit puella de illo milite. Et dū
cogniti fuisset a p̄ntibz eius re-
perit affligē puellā dicentes.
Dic nobis de quo cōcepisti. r̄n-
dit eis. De illo mōcho qui dicit
marina qui hic frequē cū cūro
māsit ipse me cōpressit et ego
cōcepi. Stetit autē p̄reterit p̄-
tes eius ad mōstериū et dixerunt
abbati. Ecce dñe abba quid fecit
mōchus tuus marina. quō de-
cepit filia m̄m̄. Dicit eis ab-
bas. Simite videamz si mani-
festa sunt que dicitis. Et ven-
iente eo dicit ei abbas eius. fr̄
marine hoc scelus opatus es
in filia eozū. Stans uō dūci-
us cogitauit intra se et inge-
missens dixit. Peccavi p̄r pe-
nitēciā ago huc p̄o ora p̄ me.
Ad iracūdiā autē cōmotz abbas
iussit eā cōtūdi et affligi et ait.
In ueritate dico. q̄ tu qui hoc
malū opatus es nō manebis i
hoc mōnasterio. Et iactauit eā
foras. Ip̄a uō nulli vniq̄ cōfes-
sa ē m̄stериū suū. sed abiens
iactauit se cū foras mōstериū.
et iacebat sup̄ terrā in p̄mā
affligens se t̄j ip̄a peccasset.
et ab ingredietibz fr̄ibz pos-
tulabat ut uel vna buccella pa-
nis ei daret. hoc faciēs per
tres aīos non recessit de mo-
nasterio. Pondomb uō filia pe-
pit filiū masculū et ablacta-
uit. et adduxit eū m̄r puelle.
et dū iacet ibi cū mōstериū di-
cit ei. Ecce fr̄ marine quō nos-
ti nullo filiū tuū. Et reliquit

138
eū ibi et abijt. Sca virgo suscipiens tñ p̄p̄m filū de ip̄a bucella p̄ans quā erigebat ab introitū tibus mōsteriū nutrebat filiū alienū. fr̄m ē hoc p̄ānos alios duos. postmodū autē vidētes fr̄s imā cōpūcti ingressi ad abbate rogare reperit ut eū reciperet in mōsteriū dūctos. Abba indulget et suscipit fr̄m maritū. Et equi q̄ am̄ sunt q̄ in p̄mā an̄ ianuā mōsterij iacet. et nō recessit hinc. Suscipe eū in p̄mā. sicut dñs n̄r ih̄c xp̄s dicit. Vñ autē impōitū ē ei ut iussit eū ingredi et vocauit ad se et ait. P̄r tuus fuit vn̄ sc̄is qd̄ nosti. et puulū te introduxit in hoc monasteriū. nūc autē ingressus es cū filio q̄ de adultēio habes. Vñ oportet te penitēti. Graue em̄ p̄cām fecisti. et hoc tibi iubeo. ut om̄s simūdiās tu solus cotidie facias et aquā ad nāia portes. et calciariū om̄s p̄ singulos dies tu p̄ficias. om̄ibusq̄ seruias. in hoc em̄ hēbis meā grāciā. Sca uēo libenti aīo suscipiens om̄e opus qd̄ sibi iussu fuerat p̄ficiēbat. Contigit autē eā int̄ paucos dies dormire in domo. Cūtes autē fr̄s nūciauerūt abbati dīrentes. fr̄ maritū defūctus ē. Dicit ei abbas. Videte fr̄s quale p̄cām fuit. ut nec merueit p̄mā. Sed tñ ite lauate eū et sepelite longe a mōsterio. Et euntes dñi lauat eū. cognouerūt q̄ fem̄a esset. Et reperūt om̄s int̄tē voces et tondētes se clamabāt quia talis cōfissio et paciēcia sc̄m̄ nēta ē in ea cuius mōsteriū nullus agnouit. et sic ab eis afflicta ē

Et venētes cū lacrimis dicūt abbati. Abba veni et uide fr̄s maritū. Dicit eis. Quid ē hoc. fr̄s tres dicūt ei itē. Veni et uide mirabilia dei. et uide quid de te agas. Ille territus p̄rexit et venit ad corpus. Et leuās palliū vñ cōpūctū erat. iudit q̄ mulier eēt. Et mox cecidit. et cepit suū p̄uocēbat in terrā et uociferābat dicens. Cōuino te p̄ ih̄m xp̄m dñm̄ ne me cōdepnes ante cōsp̄m̄ dei eo q̄ affluerim te. q̄ ignorās feci. Tu domina nō dixisti mōsteriū tuū. et ego nō cognoui in ueritate sc̄a cōuersationē tuā. Et iussit sc̄m̄ corpus eius in monasteriū int̄ oratoriū reponi. Eadē uēo die puella arrepta a demomo uē ad mōsteriū et confitebat̄ cūc̄ qd̄ admiserat et de quo cōcepisset. Et in septima die repausationis eius in dñō ibi int̄ oratoriū libēata est a demomo. Audientes autē qui erant in ip̄o em̄porio. et uicina mōsteia q̄ faci fuerūt. accipiētes cruces et reliquias cū ȳms et cantibus et psalms b̄ndicētes deū uenerūt in eodē mōsterio. Et oratoriū ingressi ubi corpus eius requiescebat benedixerūt deū. Vbi usq̄ mō xp̄s oracōib⁹ sancte uirginis multa facit mirabilia ad gl̄a laudē et gloriā nom̄is sui. qui cū p̄re et sp̄u sancto uiuit et regnat deus p̄ om̄ia secula seculorū Amen.

Explicit liber quintus de cōuersatione et institucōe sc̄oz p̄m̄.